

«ТАСДИК МЕКУНАМ»

Ректори Академияи давлатии назди Президенти
Ҷумҳурии Тоҷикистон, номзади
илмҳои педагогӣ, дотсент,
Сафарзода ДҶ «*60*» 2025 с.

ТАҚРИЗИ

муассисаи пешбар ба диссертатсияи Мирзозода Мавлудаҳон Зайнӣ дар мавзуи «Заминаҳои иҷтимоӣ-хуқуқии ислоҳоти судӣ-хуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» барои дарёғти дараҷаи илмии номзади илмҳои хуқуқшиносӣ аз рӯи ихтисоси 12.00.01 – Назария ва таърихи хуқуқ ва давлат, таърихи таълимот оид ба хуқуқ ва давлат

Мутобиқати муҳтавои диссертатсия ба ихтисос ё соҳаи илми эълоншуда. Диссертатсияи Мирзозода Мавлудаҳон Зайнӣ таҳқиқоти илмии анҷомёфтае мебошад, ки аз ҷониби муаллиф ҳамаҷониба таҳқиқ гардида, ба яке аз масъалаҳои муосир ва мубрами илми хуқуқшиносӣ – ислоҳоти судию хуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон бахшида шуда, мазмун ва муҳтавои он ба шиносномаи ихтисоси 12.00.01 – Назария ва таърихи хуқуқ ва давлат; таърихи таълимот дар бораи хуқуқ ва давлат, ки аз ҷониби Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон тасдик карда шудааст, мутобиқ мебошад.

Саҳми илмии довталаб дар ҳалли масъалаи илмӣ ё коркарди проблемаи илмӣ бо арзёбии аҳаммияти он. Таҳқиқоти диссертационӣ ба яке аз масъалаҳои муосир ва ҳалталаби илми хуқуқшиносӣ, дар Тоҷикистон бахшида шудааст.

Ислоҳоти судӣ ба ҳифзи хуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд, манфиати давлат, ташкилотҳо, қонунияти адолат, назорати иҷрои саривактии санадҳои судӣ, баланд бардоштани сифат ва самаранокии фаъолияти судҳо, беҳтар намудани вазъи иҷтимоии судяҳо ва кормандони

дастгоҳи судҳо, инчунин такмили қонунгузорӣ дар ин самт равона гардидаанд. Ин рисолати начибро танҳо дар шароити таъсиси низоми судии демократӣ бо назардошти таҷрибаи таърихии тоҷикон метавон иҷро намуд.

Ислоҳоти судӣ дар ҶТ аз соли 1991 оғоз шуда буд ва аллақай корҳои зиёде дар ин самт анҷом дода шудаанд. Соли 1994 Конститутсияи ҶТ қабул гардида, дар он ҳокимияти судӣ ҳамчун шоҳаи мустақили ҳокимияти давлат муайян шуд, ки дар таъмини адолати иҷтимоӣ, таҳқими қонуният ва рушди ҷомеаи демократию ҳуқуқбунёд, ҳифзи ҳуқуқу озодиҳои инсону шаҳрванд нақши муҳим гузошт. Дар даврони соҳибиستиклолии кишвар дар самти ташкилу таҳқими ҳокимияти судӣ, таъмини қонуният ва адолати судӣ корҳои зиёде ба сомон расонида шуданд.

Аз ҷумла, барои рушду таҳқими мақомоти судӣ чор барномаи истроҳоти судӣ-ҳуқуқӣ (солҳои 2007-2010, 2011-2013, 2015-2017, 2019-2021) қабул карда шуд, ки онҳо барои пешрафти соҳа, баланд бардоштани мақоми суд дар ҷомеа, таъмини шароити зарурӣ барои баррасӣ ва ҳалли одилонаи парвандаҳои судӣ, ҳифзи ҳуқуқу манфиатҳои қонуни шаҳрвандон, ташкилоту муассисаҳо ва умуман, ҷиҳати ба амал баровардани адолати судӣ нақши муҳим доранд. Аммо, ба натиҷаҳои мусбат нигоҳ накарда, истроҳоти судӣ давом дорад, чунки дар фаъолияти мақомоти судӣ то ҳол камбудиҳо низ ҳастанд. Тезонидани истроҳоти судӣ ба яке аз масоили муҳимтарини соҳтмони давлатӣ табдил ёфтааст.

Барои ноил шудан ба ин мақсад чунин хулоса карда шудааст, ки мардуми тоҷик дар пасманзари мавҷудияти фарҳангӣ маънавиву осоиштагӣ дар ҳама марҳилаҳои таъриҳӣ роҳу василаҳои самаранок ва мақсадноки таъмини ҳаёти осоишта, адолати иҷтимоӣ, такмил додани шаклҳои ба амалбарории онро таҷриба намудааст. Ақидаҳои пешкадами муттағакирони форсу тоҷик доир ба таъмини адолат ва осоиштагии ҳаёти мардуми кишвар, ки озмоишҳои гуногуни таърихири гузашта, то

имрӯз ба мо ҳамчун таҷрибаи нодири танзими муносибатҳои ҷамъиятӣ расидаанд, аҳамияти ҳуқуқӣ, маънавию фарҳангии худро гум накарданд. Онҳо таҳкурсии боэътиими дар ҷонунгузории муосири миллиро дар самти рушди адолати судӣ ташкил додаанд.

Вобаста ба ин, ҳифзу ҳимояи фарҳангу маънавият, расму оин, эҳё ва муаррифии барҷастаи онҳо дар сатҳи ҷаҳонӣ ва пеш аз ҳама, танзими мунсоибатҳо дар ин ҷода ҳамчун самти афзалиятноку меҷварии сиёсати иҷтимоиву ҳукуқии Ҳукумати ҶТ-ро дар даврони Истиқлол ташкил додааст.

Муаллиф қайд менамояд, ки дар ҷумҳурӣ ҳалқи Тоҷикистон, маҳз бо Конститутсияи кишвар алоқаманд будани заминаи бунёди давлати ҳуқуқбунёд, демократӣ ва дунявиро дарк намуда, ҳамчун баёнгари соҳибихтиёри ва сарчашмаи ягонаи ҳокимияти давлатӣ, бо сарварии Пешвои хирадманди худ муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон сарнавишти худро тибқи муқаррароти ин ҳуҷҷати воқеан тақдирсоз муайян намуд, самтҳои пешрафти ҳамаи соҳаҳои зиндагиашро мушаххас гардонид.

Ба андешаи муаллиф Конститутсияи ҶТ низоми мақомоти ҳокимияти давлатӣ ва идоракуни давлатӣ, низоми мақомоти судӣ ва прокуратура, усулҳои ташкилёбӣ ва шаклҳои фаъолият, принсипу салоҳияти онҳоро муайян кард, меъёрҳои конститутсионӣ инҷунин тартиби интиҳоб кардан ва ҳолати ҳукуқии Президент, низоми мақомоти маҷаллии ҳокимият ва идоракуни давлатӣ, низоми худидораи маҷаллӣ, тартиби ташкилёбӣ, фаъолият ва салоҳияти онҳоро низ дар бар гирифт. (саҳ 49)

Ба муаллиф муюссар гардидааст, ки вобаста ба дигаргуниҳои куллии сиёсӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоӣ дар Тоҷикистон ислоҳоти асосҳои адолати судиро дар кишвар ба марҳилаҳои зерин ҷудо намояд:

- 1) оғози ислоҳоти судиҷо ҳуқуқӣ дар таърихи давлатдории миллӣ аз солҳои 1990-1994;
- 2) марҳилаи дуюми ислоҳоти судиҷо ҳуқуқӣ дар солҳои 1994-2003;
- 3) марҳилаи сеюми ислоҳоти судиҷо ҳуқуқӣ дар солҳои 2003-2016;

4) марҳилаи чоруми ислоҳоти судию ҳуқуқӣ аз соли 2016 оғоз шудааст.(саҳ 57)

Бояд тазаккур дод, ки унвонҷӯй дар ҳалли масъалаҳои илмие, ки вобаста ба рушди илми ҳуқуқшиносӣ ва қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад, саҳми назаррасӣ худро гузоштааст. Ҳамзамон мушкилоти илмиеро коркард намудааст, ки ҳалли онҳо барои рушди илми ҳуқуқшиносӣ ва такмили қонунгузории мамлакат метавонанд саҳми назаррас гузоранд, аз ҷумла:

–дар доираи асосҳои назариявии таҳқиқот, аз ҷониби муаллиф маҳфумҳои асосӣ ва ҷузъҳои таркибии он, инчунин тавсифи моҳиятии ислоҳоти судию ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳқиқ карда шудааст;

– таҳқиқ ва муайян намудани ташаккули ғояҳои пешбарандаи адолати судӣ тибқи афкору ақидаҳои таълимоти ҳуқуқӣ;

– муайян кардани заминаҳои иҷтимоӣ - ҳуқуқии ташаккули асосҳои адолати судӣ дар Тоҷикистон;

– ҷустуҷӯ ва муайян кардани асосҳои иҷтимоӣ-ҳуқуқии адолати судӣ дар таърихи ташаккули ҷомеа, имконияти эҳёи фарҳангӣ ғании миллӣ ва истифодаи онҳо дар ҳалли низоъ ва баҳсҳои ҳуқуқӣ;

– таҳқиқ ва муайян намудани унсурҳои пешқадами иҷтимоӣ дар ташаккули асосҳои адолати судӣ дар замони муосир ва омӯзиши имконияти истифода бурдани онҳо дар пешбурди судӣ;

– таҳлили назариявӣ-илмии асосҳои конститутсионии баамалбарории адолати судӣ дар ҶТ ва натиҷаҳои татбиқи барномаҳои ислоҳоти судию ҳуқуқӣ;

– ҷустуҷӯи самтҳои пурсамар ва шаклҳои самараноки баррасии одилонаи парвандаҳои ҷиноятӣ, маданий, оиласӣ ва маъмурӣ баҳри таъмини адолати иҷтимоӣ дар ҶТ;

- муайян кардани мушкилоти мавҷуда дар амалӣ шудани барномаҳои ислоҳоти судӣ-хуқуқӣ, татбиқи дуруст ва одилонаи меъёрҳои хуқуқӣ, ҷустуҷӯи роҳҳои ҳалли муаммо дар фаъолияти мақомоти судӣ;
- таҳлил ва омӯзиши унсурҳое, ки ба амалӣ шудани адолати судӣ ва барномаҳои ислоҳоти судию ҳуқуқӣ монеъ мешаванд ё мусоидат мекунанд;
- таҳлили донишҳои назариявӣ оид ба адолати судӣ, ҷустуҷӯи самт ва ҳадди истифодаи онҳо бо назардошти мавқеи Тоҷикистон дар ҳайати ИДМ ва ҷомеаи ҷаҳонӣ;
- асоснок кардани пешниҳод, хулоса, таклифҳо доир ба роҳҳои такмил додани асосҳои баамалбарории адолати судӣ, бартараф намудани монеаҳо дар самти дастрасии адолати судӣ ба шаҳрвандон;
- таҳлили амалишавии ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд дар партави ташаккули принсипҳои адолати судӣ дар Тоҷикистон.

Ба ақидаи муаллиф масъалаи дигаре, ки дар ин ҷабҳа ниёз ба баррасӣ дорад, муайянсозии таносуб миёни мағҳумҳои «ҳуқуқ» ва «озодӣ» аст. Ин ду истилоҳ бо вучуди оне ки нуктаи марказии илми ҳуқуқи инсонро ташкил медиҳанд ва дар шартномаҳои байналмилалию қонунгузории миллӣ пайваста истифода мешаванд, таърифи расмӣ надоранд ва дар муҳити илмӣ низ атрофи онҳо андешаҳои якранг ҷой надорад. Онҳо гӯё дар умум маълуманду равshanанд, вале дар асл тааммули амиқ дар шинохт ва дарки паҳнояшон дар ҳар зухуроти мушаххас баҳсҳое доро аст, ки ба гунаи масъалаи марказии ҳастӣ ва шуур дар фалсафа, тақдири дарки мағҳуми ҳуқуқ ва озодиро пецида кардаанд.

Андешаи мазкур ба натиҷаҳои эътирофшудаи илмӣ, маводи таърихӣ-ҳуқуқӣ ва қонунгузорӣ асос ёфтаанд.

Натиҷаҳои таҳқиқоти гузаронидашудаи муаллиф аз он шаҳодат медиҳанд, ки таҳқиқот ба омӯзиши ҳамаҷонибаи назариявию амали

мавзуи баррасишууда, таҳлили хулосаҳои бадастомада, пешниҳодҳо ва хулосаҳои илман асосноккардашуда дар рисола пешниҳодгардида, навоварии илмиро дар самти мазкур муайян меқунад.

Хулоса кардан мумкин аст, ки дар таҳқиқоти диссертационӣ муаллиф кӯшиш намудааст, ки нуқтаи назари худро баён намояд, лаҳзаҳои баҳснокро чудо намуда, таваҷҷухро ба ақидаҳои нав ҷалб карда, фахмиши худро дар бораи масъалаҳои ҳуқуқӣ, ки дар ин самт ба миён меоянд, пешкаш намояд.

Ҳамзамон, мақсади таҳқиқоти мазкур ин эътироф гаштан, кафолати таъмини риоя, ичро ва ҳимояи ҳуқуқҳои инсон мебошад. Маҳз ин ҳадафҳо имкон медиҳанд, ки минбаъд ҳуқуқ мувофиқи таъйинот ва табиати аслии худ на танҳо дар доираи меъёри ҳуқуқии расмӣ, инчунин дар амал баҳри таъмини адолати иҷтимоӣ татбик гардад. Ба ғайр аз ин, ҳадафи муҳаққиқро дар рисола таҳқики унсурҳои соҳтори дохилии асосҳои таъмини адолати судӣ, аз ҷумла принсипҳои адолати судӣ ташкил дода, таҳқиқи ҳуқуқии паҳлуҳои ҷудогонаи он вазифаҳои пажӯҳишро муайян кардааст.

Ҳамин тавр, дар натиҷаи таҳқиқи гузаронидашуда муаллиф хулосаҳои зеринро пешниҳод кардааст:

1. Пайдоиш ва ташаккули асосҳои таъмини адолати иҷтимоӣ бо ташаккули афкор, ҷаҳонбинӣ ва ақидаҳои пешқадами иҷтимоӣ вобастагии устувор пайдо намудааст, ки дар зинаҳои муайяни таъриҳӣ ба вучуд омада, такмил дода шуда, инкишоф ёфта ва расман эътироф гаштаанд. Ташаккули муносибатҳои ҷамъиятӣ ба афкору ақида, пайдоиши таҷрибаи муайян дар низоми давлатдорӣ, танзими соҳаҳои идорақунии давлат, иқтисодӣ, иҷтимоиву ҳуқуқӣ мусоидат карда, боиси пайдоиш ва тасдиқи маҷмуи донишҳо ва меъёри рафтор мегардад, ки бо роҳи боварӣ, эътиқод ба ин дониш-меъёрҳо самти мақсадноки амал кардан ва рушд муайян карда шудаанд.

2. Омӯзиш ва таҳлили асосҳо ва меъёру арзишҳои таълимоти мактаби мовароуннаҳрии ҳуқуқи исломӣ оид ба адолати судӣ дар

чараёни таълим ва омода кардани мутахассисони ин соҳа, баҳри баланд бардоштани сатҳи масъулиятшиносӣ, худшиносии миллӣ, дарк ва шинохти нақши мутафаккирони тоҷик дар инкишоф ва рушди тамаддуни ҳуқуқии инсон ногузир буда, ин раванд бояд тақвият дода шавад. Ба инобат гирифтани арзишҳои таълимоти мактаби мовароуннаҳри ҳуқуқи исломӣ оид ба адолати судӣ дар такмил додан ва рушди ғоявии қонунгузории мурофиавии судии ҶТ ва дар танзими муносибатҳои ҷамъиятӣ дар ин самт яке аз тадбирҳои муҳим ва ногузири замони мусоидир аст.

3. Файр аз ин муаллиф қайд мекунад, ки ислоҳоти судию ҳуқуқӣ дар Тоҷикистон баробари эълон гаштани Истиқлоли давлатӣ ва қабули Конститутсияи кишвар оғоз гардид, ки самти рушди пешрафти адолати судиро дар кишвар мушахҳас гардонид. Мехвари ислоҳоти судию ҳуқуқиро дар Тоҷикистон ҳифзи ҳуқуку озодиҳои инсон ва шаҳрванд ташкил дод. Тавассути меъёрҳои конститутсионӣ принсипҳои адолати судӣ шакли расмӣ гирифтанд ва хусусияти умуниҳатмӣ пайдо карданд ва амалӣ гаштани онҳо минбаъд ҳам зарурияти такмил дода шудани фаъолияти тамоми мақомоти ваколатдори давлатӣ, амалҳои мурофиавиу судиро талаб мекунад, ки ҳадафи ислоҳоти судию ҳуқуқиро дар Тоҷикистон ифода мекунанд.

4. Марҳилаи баъдинаи рушди ҳаёти чомеа зарурати такмили низоми сиёсӣ ва иқтисодиро ба миён овард. Вусъати бештар бахшидан ба демократикунонии чомеа ва бо ҳамин роҳ гузоштани заминаҳои чомеаи шаҳрвандӣ, мусоидат ба рушди иқтисодиёти мамлакат, аз ҷумла татбиқи минбаъдаи муносибатҳои нави иқтисодии ба иҷтимоиёт нигаронидашуда ва дар маҷмуъ, фароҳам овардани шароити лозима барои рушди ҳамаи соҳаҳои зиндагии чомеа соли 2016 омилҳои асосии ворид кардани тағиӣру иловахо ба Конститутсия гардиданд. Бинобар ин, бо назардошти пешрафти чомеа ва ба миён омадани муносибатҳои нави ҷамъиятӣ, таъмини адолати судӣ мутобиқ ба стандартҳои

байналмилалӣ ва меъёрҳои санадҳои ҳуқуқии миллӣ, таҳқими кафолати ҳифзи судии ҳуқуқу озодиҳои инсон ва шаҳрванд ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ дар кишвар идома дода шуданд.

Натиҷаҳои мушаххаси илмӣ (бо нишон додани навгонӣ, аҳаммияти илмӣ ва амалии онҳо), ки барои он ба довталаб додани дараҷаи илмии дарҳостшаванда мумкин аст.

Таҳқиқоти ба ҳимоя пешниҳодшуда нахустин таҳқиқоти маҷмуавӣ оид ба масъалаҳои заминаҳои иҷтимоӣ-ҳуқуқии ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон баҳисоб меравад. Нуктаҳо, андешаҳо, ақидаҳо ва мулоҳизаҳои илмии диссертатсия, ки ба ҳимоя пешниҳод гардидаанд, навгонии таҳқиқот ва натиҷаҳои ҳалли вазифаҳои гузошташударо нишон медиҳанд. Навгонии илмии таҳқиқот дар он аст, ки дар илми ҳуқуқи ватанӣ ин аввалин кӯшиши омӯзиши ҳамаҷонибаи масъалаҳои заминаҳои иҷтимоӣ-ҳуқуқии ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Дар рисола кӯшиш ба ҳарҷ дода шудааст, ки мағҳум, мақсад, моҳият, заминаи ҳуқуқӣ ва рушди қонунгузорӣ дар ин соҳа ошкор карда шавад.

Пешниҳодҳои назариявӣ ва амалиӣ, ки аз ҷониби муаллиф таҳия шудаанд, ба такмили асосҳои ҳуқуқии танзими заминаҳои иҷтимоӣ-ҳуқуқии ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон нигаронида шуданд.

Хулоса ва тавсияҳои дар таҳқиқот зикргардида барои ҳалли масъалаҳои умуминазариявии вобаста ба заминаҳои иҷтимоӣ-ҳуқуқии ислоҳоти судӣ-ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон заминаи илмӣ фароҳам меоранд.

Бо мақсади исботи навиштаҷоти болозикр метавон ба чанде аз натиҷаҳои илмии таҳқиқоти диссертационӣ ишора намуд, ки дар асоси он довталаб Мирзозода М.З., арзандай дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ мебошад:

Дар навгонии 2 муаллиф зикр мекунад, ки асосхой адолати судӣ ҳамчун ғояҳои пешқадам ва раҳнамо дар ҷараёни ташаккули афкор, ҷаҳонбинӣ ва ақидаҳои пешқадами иҷтимоӣ дар зинаҳои муайяни таъриҳӣ рушд ёфтаанд, мазмун ва аҳамияти онҳо дар танзими муносибатҳои ҷамъиятӣ бо натиҷаи рӯйдодҳои таърихиву иҷтимоии замони муосир ғанӣ гаштаанд. Омӯзиш ва таҳлили асосҳо ва меъёру арзишҳои таълимоти мактаби мовароуннаҳрии ҳуқуқи исломӣ оид ба адолати судӣ дар ҷараёни таълим ва омода кардани мутахассисони ин соҳа, баҳри баланд бардоштани сатҳи масъулиятшиносӣ, ҳудшиносии миллӣ, дарк ва шинохти нақши мутафаккирони тоҷик дар инкишоф ва рушди тамаддуни ҳуқуқии инсон ногузир буда, ин раванд бояд таквият дода шавад. Ба инобат гирифтани арзишҳои таълимоти мактаби мовароуннаҳрии ҳуқуқи исломӣ оид ба адолати судӣ дар такмил додан ва рушди ғоявии қонунгузории мурофиавии судии ҶТ ва дар танзими муносибатҳои ҷамъиятӣ дар ин самт яке аз тадбири муҳим ва ногузири замони муосир аст.

Дар навгонии 6 омӯзиши пешрафти муносибатҳои ҷамъиятӣ зарурати шаклҳои нави батазимдарории муносибатҳои сиёсию иҷтимоӣ, ҳусусан байни шаҳс ва давлат, ташаккули қоидаҳои пешқадами дар амал тасдиқёфтаро ба миён овардааст, ки дорои заминаҳои иҷтимоӣ-фарҳангии маънавӣ, аз ҳуқуқи инсон ва анъанаҳои фарҳангӣ-маънавии миллӣ сарчашма гирифта мебошанд. Эътироф гаштан, кафолати таъмини риоя, ичро ва таҳти ҳимоя қарор дода шудани ҳуқуқҳои инсон – маҳз ҳамин ҳадафҳо имкон медиҳанд, ки минбаъд ҳуқуқ мувофиқи таъинот, табиати аслии худ дар меъёри ҳуқуқи расмӣ ифодаи худро ёфта, ҳадду низоми давлатдориро таҳти танзим, назорат ва тобеияти худ қарор дихад.

Дар навгонии 8 муаллиф дар рафти таҳқиқот дар бораи асосҳои конституционии баамалбарории адолати судӣ баҳампайвастагӣ, ягонагӣ

ва баҳамвобастагии қоидаҳои мурофиавии судиро дар амал таъмин намуданд зикр намудааст. Дар ҳама зинаҳои мурофиаи судӣ принсипҳои конститутсионии баамалбарорииadolati судӣ бевосита амал меқунанд. Вайрон шудан, риоя нашудани принсипҳоиadolati судӣ боиси бекор шудан ё беэътибор дониста шудани натиҷаи амалҳои мурофиавӣ ва ҷавобгарии ҳуқуқӣ мегардад. Яке аз муҳимтарин асосҳои соҳти конститутсионии баамалбарорииadolati судӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мубоҳиса ва баробарии тарафҳо эътироф гаштааст. Барои амалӣ гаштани ин асоси роҳбарикунандай конститутсионӣ дар меъёрҳои қонунгузории мурофиавии кишвар доираи васеи имкониятҳои иштирокчиёни он пешбинӣ шуданд.

Такмил дода шудани асосҳои конститутсионииadolati судӣ оид ба парвандаҳои ҷиноятӣ бо назардошли дастовардҳои илмӣ ва амалияи мӯковимат ба ҷиноят ва ҷинояткорӣ пайваста роҳандозӣ гашта истодааст. Такмил дода шудани қонунгузории миллӣ оид баadolati судӣ яке аз самтҳои сиёсати ҳуқуқии кишвар мебошад, ки бо мақсади такмили фаъолияти мақомоти ҳокимиюти судӣ, хифзи ҳуқуқ дар самти таъминиadolati иҷтимоӣ, ҳамчунин таъмини сифати мазмуни санадҳои татбиқи ҳуқуқ ва механизми амалӣ гардидани онҳо анҷом дода шуда истодааст.

Бояд қайд намуд, ки дар баробари муваффақиятҳои ишорашуда, инчунин дар рисолаи илмӣ баъзе масъалаҳои баҳсноку норавшан чой доранд, чунончи:

1. Нуктаи панҷуми ба ҳимоя пешниҳодшаванда ба масъалаи ҳуқуқи инсон баҳшида шуда, муҳаққик дар зербоби 2.1. низ ба ин масъала зиёдтар таваҷҷуҳ менамояд ва аз доираи мавзуи таҳқиқ, яъне заминаҳои иҷтимоию ҳуқуқии ислоҳоти судию ҳуқуқӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то андозае дур мешавад.

2. Дар зербоби 1.2., ки «Раванди ташаккулёбии заминаҳои иҷтимоиву ҳуқуқииadolati судӣ дар раванди марҳилаҳои ислоҳоти

судию ҳуқуқӣ» унвон дорад, даврабандии ислохоти судию ҳуқуқӣ дар Тоҷикистон пешниҳод гардида, ҳусусияти навгониро дорад, вале он дар нуктаҳои ба ҳимоя пешниҳодшаванда чой дода нашудааст.

3. Дар хulosai зербоби 2.2., ки «Фарҳанги ҳуқуқӣ ва роҳҳои таъмин намудани самаранокии адолати судӣ ва такмил додани асосҳои конститутсионии адолати судӣ дар партави Консепсияи сиёсати ҳуқуқӣ дар Тоҷикистон» номгузорӣ гардидааст, нақши фарҳангу маърифати ҳуқуқӣ дар таъмини самаранокии адолати судӣ нишон дода нашуда, хulosai мазкурро аз нигоҳи илмӣ нопурра месозад. Бинобар ин, диссертантро зарур аст, ки роҷеъ ба масъалаҳои дар зербоби мазкур таҳқиқшуда хulosai мукаммали илмӣ пешниҳод намояд.

Аммо, эрод ва норасоиҳои ишорашууда ба мазмуну мундариҷаи диссертатсия таъсир намерасонанд ва арзиши илмии онро коста намегардонанд.

Автореферат ба муҳтавои диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқот, алалхусус мазмуни муҳтасари таҳлили кофии бобҳо ва зербобҳои диссертатсия дарҷ ёфтаанд.

Саҳми шахсии довталаби дарёғти дараҷаи илмӣ дар таҳқиқот.

Саҳми шахсии муаллиф бо ширкати бевоситаи ӯ дар таҳқиқоти диссертационӣ, пешбарии фикру ақидаҳо, тавсияҳо бо истифода аз ҳуқуқи ташаббуси қонунгузорӣ, мағҳумҳо, хulosaxо ва нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод карда мешаванд, дар мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо, иштирок дар конференсияҳои илмӣ-амалии ҷумҳурияйӣ ва байналмилалӣ исбот карда мешаванд. Диссертатсия дар шуъбаи таърихи давлат ва ҳуқуқи Институти фалсафа, сиёсатшиносӣ ва ҳуқуқи ба номи А.Баҳоваддинови АМИТ муҳокима шуда, барои ҳимоя пешниҳод шудааст. Муқаррароти асосӣ ва хulosaxои диссертатсия дар мақолаҳои муаллиф дар маҷаллаҳои тақризшавандай Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба нашр расидаанд. Натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертационӣ дар

конференсияҳои илмӣ-амалии сатҳи байналмилаӣ ва ҷумҳурияйӣ, мизҳои мудаввар ва дигар ҳамоишҳои зерин дар шакли маърузаи илмӣ мавриди баррасӣ қарор гирифтаанд.

Мутобиқати таҳассуси илмии довталаб ба дараҷаи илмӣ.

Диссертасияи **Мирзозода М.З.**, ба талаботи бандҳои 31, 33, 34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертасия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дори мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навғонии илмии диссертасионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмӣ-амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертасияро нишон медиҳад.

- Қисмати хотимавии тақриз — хулоса.

Хулоса, рисолаи диссертасионии **Мирзозода М.З.**, ба талаботҳо оид ба корҳои диссертасионӣ дар мавриди дарёфти дараҷаи илмии номзади илм мувоғиқ буда, муаллифи он сазовори ноил гардидан ба дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.01 – Назария ва таърихи ҳуқуқ ва давлат; таърихи таълимот дар бораи ҳуқуқ ва давлат мебошад.

Тақриз дар асоси муқаррароти мавҷуда, маҳсусан бандҳои 76, 77, 78, 79 ва 81-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти № 267 тасдиқ шудааст, таҳия ва пешниҳод гардидааст.

Диссертасия ва автореферет дар семинари васеи илмӣ-назариявии назди кафедраи назарияи давлат ва ҳуқуки факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухокима шуд. Дар семинар иштирок намуданд: 10 нафар.

Натичаи овоздихӣ: «тарафдор» - 10 нафар, «зид» нест, «бетараф» нест. Протоколи семинари васеи илмӣ-назарияйӣ таҳти №7 аз «05» феврали соли 2025.

Тақризи муассисаи пешбар аз ҷониби Холинова Мижгона Муборакшоевна номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсент мудири кафедраи назарияи давлат ва ҳуқуки факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон омода карда шуда, дар маҷлиси кафедра мӯҳокима ва ҷонибдорӣ карда шудааст. Дар маҷлис 10 нафар иштирок доштанд: тарафдор - 10 нафар, муқобил ва бетараф нест. Суратмаҷлиси кафедра таҳти №7 аз 05 феврали соли 2025.

Раиси семинари васеи илмӣ-назарияйӣ:

номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ, дотсенти
кафедраи назарияи давалат ва ҳуқуки
факултети ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Расулов Ф.М.

Ташхисгар: номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
дотсент, мудири кафедраи назарияи давлат
ва ҳуқуки факултети ҳуқуқшиносии
Академияи идоракунии давлатии назди
Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Холинова М.М.

Котиб: асистенти кафедраи
назарияи давалат ва ҳуқуки факултети
ҳуқуқшиносии Академияи идоракунии давлатии
назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон

Ҳасанов Б.А.

Имзоҳоро тасдиқ мекунам:

Сардори раёсати кадро, коргузорӣ ва корҳои

махсуси Академияи идоракуни давлатий

назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон

05.02.25

Зоирхонзода Ф.З.

Суроғ: 734003, ш. Душанбе, кӯчай Сайд Носир 33, Академияи
идоракуни давлатии назди Президенти Чумхурии Тоҷикистон. Тел: 224-
17-86, 224-83-93 (факс), email: info@apa.tj.